

[Dohrmann]

ind, således at de partier, som er de store fortalere for øget pressestøtte, selvfølgelig får en bedre omtale, og dermed nærmer vi os faktisk noget, som kan komme til at ligne politisk styring af aviserne, og det er absolut ikke noget, vi skal stræbe efter.

Vi synes, det er et rigtig dårligt forslag, og vi stemmer selvfølgelig imod det, når det kommer til endelig behandling.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne tilsige støtte til lovforslaget, og så kan jeg i øvrigt sige, at jeg er helt uenig med den foregående taler. Jeg mener, det er særdeles vigtigt, at vi sikrer en alsidig presse. Tænk, om vi kom dertil, at vi kun havde én avis i landet, der så kunne tage monopol på et eller andet. For et lille parti betyder det også umådelig meget, at man har mulighed for at komme til orde, og jeg synes netop, at vi i vores demokratiske samfund må prioritere det meget højt, at alle har mulighed for at få deres synspunkter frem.

Jeg kan ikke se, at vi kan komme uden om støtte. Det ville være dejligt, hvis økonomien kunne hvile i sig selv, men det betyder jo igen, at de store blade, der har mulighed for store annonceindtægter, så ville være dem, der kunne overleve.

Jeg håber, vi kan få en god debat i udvalget, og at vi må komme frem til et godt resultat.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den meget saglige holdning, man har lagt for dagen under førstebehandlingen af lovforslaget nu. Det er et lovforslag, som jeg omfatter med en ganske særlig hengivenhed. Det er der to grunde til. Den ene er, at det er et genbrugsforslag, som jeg nu fremsætter for tredje gang, og den anden grund er, at det er statsministerens eneste lovforslag. Men det er jo statsministerens ressortområde, fordi statsministeriet er mediernes ministerium.

Formålet med lovforslaget er beskedent: at modvirke yderligere bladdød og samtidig i nogle tilfælde at yde en fødselshjælp til fornyelser inden for den danske dagspresse.

Jeg synes, det er realistisk, at vi her prøver at tjene disse to formål, uden at vi i almindelighed tilsigter, at den danske dagspresse skal

være afhængig af de offentlige kasser. Det er en naturlig samfundsinteresse i et land at sikre, at der er gode betingelser for et rimeligt stort antal dagblade af forskellig art, således at vi får en mangfoldighed i opinionsdannelsen. Det er nu engang en vigtig ting, hvis vi vil have demokratiet til at fungere. Der skal være nogle dagblade, nogen af os kan lide, der skal være nogle dagblade, andre kan lide. Dagbladene skal ikke og vi andre heller ikke komme i den situation, at der til sidst kun er en 5-6 stykker af dem. Der tror jeg lovforslaget rammer rigtigt.

Lovforslaget er nu anderledes formuleret end de to første gange, jeg havde den ære at fremsætte det for folketinget. Hvorfor er det sket? Jo, det er såmænd meget enkelt. Det er, fordi regeringen har følt, at vi nu må have den sag ekspederet færdig. Nu må vi se at finde et mødepunkt for brede interesser, og det siger sig selv, at skulle det være muligt at få lovforslaget vedtaget med støtte af næsten alle partier i folketinget, så mange som muligt, ville det i sig selv have sin værdi, og det håber jeg på.

Det, der i forhold til mediekommissionens betænkning især er omformuleret, er jo spørgsmålet om distributionsstøtten. Den direkte distributionsstøtte er nu udgået i forhold til mediekommissionens forslag. Regeringen har fundet, at det var rigtigt. Den radikale ordfører har påpeget, at der ville være store problemer forbundet med en distributionsstøtte, uanset hvordan man udformede den. Man kom let til at støtte de forkerte, eller i hvert fald først og fremmest dem. Man kan vel også sige, at der er meget, meget udbredt distributionsstøtte i det danske system i form af den usædvanlig lave avisporto.

Hr. Sander havde et par bemærkninger om § 3, nr. 2) og 3), hvor man taler om 2 mill. kr. gange 2 som bistand dels til finansiering af planlægning af nye dagblade, dels til finansiering af etablering af nye dagblade, altså 2 mill. kr. til planlægning, 2 mill. kr. til etablering. Det er klart, at det i den forbindelse spiller en rolle, hvordan man vil betegne disse dagblade. Her kan man gå meget, meget, meget langt, men man kan også definere snævrere. Det kunne da være nyttigt at tage en analyse af det fænomen under udvalgsarbejdet. Jeg tror ikke, man skal være ganske traditionel. Det skal man ikke. Der skal være mulighed for nybrydning inden for